

134. КРАСТАВОТО КЛАДЕНЧЕ

Някога то било малко изворче край село Ичме. Един път тук дошъл с другарите си Стефан Караджа, войводата. Искал да обиди родното си село. Седнали да си починат и да се поизмият. Нали момите в село ги чакали. Пък някои от тях от пътищата по балканите били и окраставели. Седнали край кланденчето, измили се и тез дете били с рани, раните им се затворили пък окраставелите от един път оздравели. От тогаз на кланденчето му думали „краставото кланденче“, щото било лековито.